

6. decembra
2015

FARNÍK

V živote, ale najmä pri smrti, budem im istou ochranou."

Sv. Ján, ktorý stál pod krížom, akosi dôrazne pripomína, že Spasiteľovi, už mŕtvemu, „jeden z vojakov prebodol kopijou bok“. Naliehavo dodáva: „A ten čo to videl, vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé; vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy uverili.“ (Ján 19, 34, 35) Prečože tak nalieha na túto udalosť? Isteže, chcel nás upozorniť na Srdce Ježišovo, že sa otvorilo – nám, aby sme v ňom hľadali ochranu. Sv. Bernard s inými učiteľmi Cirkvi vraví: „Tvoje Srdce sa otvorilo, len aby nám prichystalo útulok.“ A rovnako bije do očí, že Spasiteľ nezatvoril túto ranu ani po zmŕtvychvstaní. Neveriaci Tomáš vložil do nej svoju ruku a stal sa veriacim! B. Srdce zachránilo prvého Tomáša: Tak ochraňuje nás B. Srdce za života a ochráni najmä pri smrti.

Tri mestá – útulky

V Starom Zákone – ktorý je predobrazom Nového – prikázal Boh, aby vo Sv. zemi ustanovili tri mestá rovnako vzdialené od seba na útulok (na ochranu). Ba rozkázal dobré cesty spraviť do nich, aby vinník mohol ta utiecť. A pre akéhože vinníka bol ten útulok? „Kto by svojho blížneho nevedome (nevoľky) zabil a o ktorom sa dokáže, že nenávisťi nemal proti nemu ani včera, ani predtým.“ Takto chránil Boh takých, čo boli viac nešťastliví ako vinní. Keď kto naschvál zabil koho, neplatilo pre neho právo útočiska (ochrany). Vyviedli ho a odsúdili na smrť. Nuž v B. Srdci máme lepšiu ochranu – ono je nielen pre nevinných, ale pre všetkých, aj pre vinných. Ono nám je útulkom proti nepriateľom duše i v živote, ale hlavne v hodinu smrti.

I. V živote

1. V živote nám je útulkom najprv *proti diablovi*. Sv. Peter nás upozorňuje: „Váš protivník diabol, ako ručiaci lev obchádza a hľadá, koho by zožral (1. Peter 5, 8). Prečože? Lebo sme povolani požívať šťastie, ktoré on stratil. Sám Spasiteľ nás učil modliť sa: „Neuved' nás do pokušenia.“ A v záhrade Olivovej dva razy odporúča apoštolom: „Bedlite sa a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!“

(Mar. 14, 38). Hej, istá pomoc je v modlitbe, keď chceme premôcť zlého. A najúčinnějšía modlitba je k B. Srdcu – lebo sa v nej rovno obraciame na lásku Spasiteľovu. Tej sa zlý najviac bojí.

2. *Aj proti svetu v ktorom žijeme* nám je B. Srdce útulkom. Sv. Ján vraví: „Nemilujte svet, ani čo je vo svete!...Lebo čokoľvek je vo svete, je žiadostivosť tela, žiadostivosť očí a pýcha života. To nie je z Otca, ale je zo sveta. A svet pomíne, aj jeho žiadostivosť, ten však, kto koná Božiu vôľu, zostáva naveky“ (1. Ján 2, 15) Duši oddanej B. Srdcu treba sa teda chrániť vábenia sveta, neveriť jeho duchu a opovrhnuť jeho úklady. Nech sa rozpamätá na slová Ježišove, keď prišli chytiť na hore Olivovej: „Toto je vaša hodina a moc temnosti“. A kdeže nájdeme potrebnú silu a vytrvalosť, aby sme sa vzopreli? V pravej úcte k B. Srdcu! Priveľa zabúdame na slovo Spasiteľovo: „Panovať budem aj napriek Satanovi a jeho pomocníkom“. Poďme teda k B. Srdcu. Ono nech nám je útulkom v časoch nespokojných. Ono nám dá víťazstvo nad nepriateľmi.
3. *Aj proti vlastnej slabosti* nám je útulkom. My sme samá chyba a slabosť! Zlé náklonnosti – najmä náruživosti, hlavne pýcha, lakomosť a pomstivosť sú nám k tomu ešte zradcovia vo vlastnom dome; samy vábia svet a diabla s hriechom do našej duše!...Akože obstojíme? Nuž B. Srdce sľubuje nám bezpečnú ochranu! Ono premenilo neveriaceho Tomáša vo veriaceho. Ono obrátilo vojaka, sv. Longína, ktorý otvoril B. Srdce kopijou. A od toho dňa vždy bolo B. Srdce útulkom: tam čerpá slabá príroda ľudskú silu, tam upadá pýcha, lakomstvo, pomstivosť pred Jeho príkladom; tam dostávame odhodlanosť a milosť ovládať sa. Milujme si teda Božské Srdce!

II. Najmä pri smrti

Najmä pri smrti bude nám B. Srdce útulkom. Tam nám treba osobitného posilnenia. Ved' človek je chorobou zlomený; bolí ho pohľad na svojich, že ich opúšťa; diabol tiež nespí; myšlienka na súd Boží páli... Ach, akí šťastliví budeme vtedy, ak si môžeme povedať, že sme si za života alebo aspoň ostatné roky na zemi veľmi ctili B. Srdce! Ako nevýslovne bude nás tešiť odbavených 9 prvých piatkov, že sme sa mu zasvätili, že sme si jeho obraz ctili! Vtedy môžeme ozaj pokojne spoliehať na jeho milosrdenstvo a na jeho prisľúbenie! Dá nám isté víťazstvo. Budeme môcť opakovať so sv. Margitou: „Ako sladko je umierať, keď človek mal stálu úctu k srdcu Toho, ktorý nás bude súdiť!“ Sama je najlepším príkladom. Pred smrťou schytil ju taký strach pred súdom Božím, že sa triasla ani osika. Ale pomyslela si na B. Srdce, vyzvala ho a strach sa čoskoro stratil. Ostatný deň prežila v najväčšom pokoji!

„Pod ochranou B. Srdca som šťastlivo žil – tak aj šťastlivo zomieram!“

Bol som očitým svedkom krásneho prípadu, ktorý mi tak ľahko nevymizne z pamäti, kým len žiť budem. Je to šťastlivá a blažená smrť horlivého ctiteľa B. Srdca Ježišovho. Volal sa Pavol Zočík. Poznal som ho len dva dni pred jeho smrťou. Bol najbohatší gazda v obci Č. Ale popri bohatstve bol aj bohobojný a štedrý a hlavne horlivý ctiteľ B. Srdca. Na svojich cestách po Slovensku došiel som aj do obce Č. Bol už večer a práve u Zočíkov poprosil som o nocľah, ktorý mi radi dali. A tu som sa zoznámil so starým Zočíkom. Práve ten večer doplnil 90 rokov. A predsa bol celkom čulý, zdravý a veselý. Dlhú dobu sme sa o všeličom rozprávali. A keďže som aj spiatočnou cestou mal ísť cez túto obec, požiadal ma starček, aby som ho vtedy neobišiel, ale ho zas navštívil. Mám starých ľudí rád, preto som mu to ochotne prisľúbil. Na tretí deň idúc naspäť, staval som sa u Zočíkov, ale bohužiaľ starkého Zočíka našiel som na smrteľnej posteli! Privítal ma. Bol veľmi rád, že som ho navštívil. Ešte do podvečera pracoval v záhrade. Tam odrazu zoslabol, že ho už museli doniesť do izby. Nebolelo ho nič, len celkom zoslabol. Ako ho doniesli do izby, hneď im povedal, na ktorú posteľ ho majú uložiť, lebo že on z nej už živý nevstane. Keď ho na ňu položili, povedal im: „Deťi moje! Z tejto postele už živý nezáidem. Preto choďte a zavolajte mi p. farára, aby ma prišiel zaopatriť sv. sviatosťami. Už prišla moja hodina rozlúčiť sa s vami všetkými“. Zavolali teda p. farára. Bol som tam, keď ho zaopatruval. Po zaopatrení sa ešte pustil do rozhovoru s p. farárom, so synmi a dcérami, aj s inými. Všetko povedal, ako si praje mať pohreb a iné. Keď ho p. farár prehováral a tešil, že však zato, že je zaopatrený a 90 ročný, ešte nemusí zomrieť, ešte sa môže zotaviť, odpovedal spokojným, ale rozhodným tónom: „Velebný pán farár! Vy ma prehovárate, tešíte, ako keby som sa bál zomrieť. Či sa môže báť smrti ctiteľ B. Srdca Ježišovho, ktorý ho celý život miloval, jemu slúžil, jeho ctil, jemu sa klaňal, jeho do srdca každý každučičký piatok za 20 rokov a každý prvý piatok za 50 rokov prijímal? Zaisťe nie! Tak ani ja sa nebojím, ale sa radujem na tú hodinu, v ktorej sa rozlúčim s tým márnym svetom a odídem ta, kde nieta bolesti, žalosti, len samé radosti. Nebojím sa smrti, ani prísneho súdu Božieho. Ved', keď mi bolo Srdce Ježišovo tu v živote tak milosrdné, láskavé, dobrotivé, ó, isteže bude ešte väčšmi také, keď prídem pred jeho trón skladať účty zo svojho pozemského života. Prosil som B. Srdce, aby mi dožičilo tú milosť, žeby som mohol zomrieť v ten deň týždňa, v ktorý aj ono bolo kopijou prerazené. A vidím, že aj v tom ma vyslyšalo. Dnes je práve piatok, deň B. Srdca a tak dnes aj dokončím svoju pozemskú púť. Pod ochranou B. Srdca som šťastlivo žil, tak aj šťastlivo zomriem. Nechválim sa svojím životom. Len tak som sa usiloval v živote spravovať, ako sa to na kresťana – katolíka patrí.“ Po týchto slovách rozlúčil sa so všetkými. Aj mne podal ruku. Potom poprosil všetkých za odpustenie a začal sa vrúcne modliť k B. Srdcu. A keď prišiel ku krásnemu vzdychu: „Ježišu môj, Tebe žijem, Ježišu môj, Tebe zomieram, Tvoj som a chcem byť po všetky veky! Prijmi moju dušu“ – odrazu zastal, tíško, ľahučko tri razy dýchol a bol koniec jeho šťastnému životu. Všetci prítomní boli sme až do slz dojatí nad takou krásnou smrťou! A ako som sa to od p. farára dozvedel, ten starký ozaj tak žil, ako opravdivý kresťan katolík. Najmä sa však vyznačoval neobyčajnou horlivosťou v uctievaní B. Srdca Ježišovho! Tomu Srdcu verne slúžil a ono mu dožičilo i šťastný život i tak milú, blaženú smrť.

Úmysly svätých omší

ráno

Po	† brata, rodičov, starých rodičov 758 o 14 ⁰⁰
U	† syna Stanislava (10 rokov od smrti), † manžela (20 rokov od smrti) 267 o 6 ³⁰
St	† Antona Kuchtiaka (50 rokov od smrti)
Š	† syna a dcéru 984
Pi	PodĎakovanie a BP 200
So	PodĎakovanie za 25, 30 rokov života a BP pre rodiny 552
N	† rodičov Kyrzczových o 8 ³⁰

večer

Po	Za včelárov
U	† Mariána, † jeho bratov a † sestru 136
St	† manžela Antona (31 rokov od smrti) 381
Š	† rodičov 871
Pi	† rodičov, brata, manžela 141
So	
N	

Oznamujeme

V **štvrtok** vyložená Sviatosť Oltárna k poklone od 17.00 do 17.50.

V stredu hneď po večernej sv. omši **stretnutie Farskej charity**.

V štvrtok po večernej sv. omši **stretnutie miništrantov zo stredných škôl**.

Sv. Mikuláša pre deti z farnosti bude v **pondelok 07. 12. 2015** po sv. omši za účasti detí.

Sviatosť zmierenia k sviatkom Narodenia Pána bude v našej farnosti v **nedelju 13. 12. 2015** od 13.30 do 15.00.

V piatok 11. 12. 2015 po večernej sv. omši **stretnutie animátorov** kandidátov na prijatie sviatosti birmovania.

Rímskokatolícky farský úrad Novot'

tel.: 043 5590 230; 0911 590 230

e-mail: farnost@novot.sk

č. ú.: 0054179595/0900

Bohoslužby

07.12. – 13.12. 2015

Po	Sv. Ambróza, biskupa a učiteľa Cirkvi, spom. Večerná sv. omša vigílna z nasledujúcej slávnosti	14 ⁰⁰ 18 ⁰⁰
U 2	NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE, slávnosť, prik. sviatok	6 ³⁰ 18 ⁰⁰
St	Deň po 2. adventnej nedeli	6 ³⁰ 18 ⁰⁰
Š	Deň po 2. adventnej nedeli	6 ³⁰ 18 ⁰⁰
Pi	Deň po 2. adventnej nedeli	6 ³⁰ 18 ⁰⁰
So	Preblahoslavenej Panny Márie Guadalupskej, ľ. spom.	7 ⁰⁰
N 3	TRETIA ADVENTNÁ NEDEĽA	7 ⁰⁰ 8 ³⁰ 10 ³⁰